

מסכת ביצה

פרק ה

א. משילין פרות דרך ארבעה ביום טוב, אבל לא בשבת, ומכסים פרות בכלים מפני הדלף, וכן פדי יין וכדי שמו. ונותנין כלי תחת הדלף בשבת:

ב. כל שחייבין עליו משום שבות, משום רשות, משום מצוה, בשבת, חייבין עליו ביום טוב. ואילו הן משום שבות, לא עולין באילן, ולא רוכבין על גבי בהמה, ולא שטין על פני המים, ולא מטפחין, ולא מספקין, ולא מרקדין. ואילו הן משום רשות, לא דנין, ולא מקדשין, ולא חולצין, ולא מיבמין. ואילו הן משום מצוה, לא מקדישין, ולא מעריכין, ולא מחרימין, ולא מגביהין תרומה ומעשר. כל אלו ביום טוב אמרו, קל וחמר בשבת. אין בין יום טוב לשבת אלא אכל נפש בלבד:

ג. הבהמה והפלים כרגלי הבעלים. המוסר בהמתו לבנו או לרועה, הרי אלו כרגלי הבעלים. פלים המיחדין לאחד מן האחרין

שְׁבִיבִית, הָרִי אֵלֹה כְּרָגְלִיו. וְשָׂאִין מִיָּחָדִין, הָרִי אֵלֹה כְּמָקוֹם
שֶׁהוֹלֵכִין:

ד. הַשּׁוֹאֵל כָּלִי מִחֲבָרוֹ מַעְרַב יוֹם טוֹב, כְּרָגְלִי הַשּׁוֹאֵל. בְּיוֹם טוֹב,
כְּרָגְלִי הַמִּשְׁאִיל. הָאִשָּׁה שֶׁשָּׂאָלָה מִחֲבָרְתָּהּ תִּבְלִין וַיִּמָּח
לְעֶסֶתָּה, הָרִי אֵלֹה כְּרָגְלִי שֶׁתִּיָּהֵן. רַבִּי יְהוּדָה פּוֹטֵר בְּמִים, מִפְּנֵי
שָׂאִין בָּהֶן מִמֵּשׁ:

ה. הַגִּחָלָת כְּרָגְלִי הַבָּעָלִים, וְשִׁלְהָבָת בְּכָל מָקוֹם. גִּחָלָת שֶׁל הַקֹּדֶשׁ
מוֹעֲלִין בָּהּ, וְשִׁלְהָבָת לֹא נִהְגֵּין וְלֹא מוֹעֲלִין. הַמּוֹצִיא גִחָלָת לְרִשּׁוֹת
הָרִבִּים, חֵיב. וְשִׁלְהָבָת, פָּטוּר. בּוֹר שֶׁל יָחִיד, כְּרָגְלִי הַיָּחִיד. וְשֶׁל
אֲנָשִׁי אוֹתָהּ הָעִיר, כְּרָגְלִי אֲנָשִׁי אוֹתָהּ הָעִיר. וְשֶׁל עוֹלֵי בָבֶל, כְּרָגְלִי
הַמִּמְלָא:

ו. מִי שֶׁהָיוּ פְּרוּתָיו בָּעִיר אַחֲרָת, וְעָרְבוּ בְּנֵי אוֹתָהּ הָעִיר לְהִבְיָא
אֶצְלוֹ מִפְּרוּתָיו, לֹא יָבִיאוּ לוֹ. וְאִם עָרַב הוּא, פְּרוּתָיו כְּמוֹהוּ:

ז. מִי שֶׁזָּמַן אֶצְלוֹ אוֹרְחִים, לֹא יוֹלִיכוּ בִּידָם מְנוֹת, אֲלֵא אִם כֵּן זָכָה
לָהֶם מְנוֹתֵיהֶם מַעְרַב יוֹם טוֹב. אֵין מִשְׁקִין וְשׁוֹחֲטִין אֶת הַמִּדְּבָרִיּוֹת,
אֲבָל מִשְׁקִין וְשׁוֹחֲטִין אֶת הַבֵּיתוֹת. אֵלֹה הֵן בֵּיתוֹת, הַלְּבֹנוֹת בָּעִיר.
מִדְּבָרִיּוֹת, הַלְּבֹנוֹת בְּאֶפְרַיִם:

